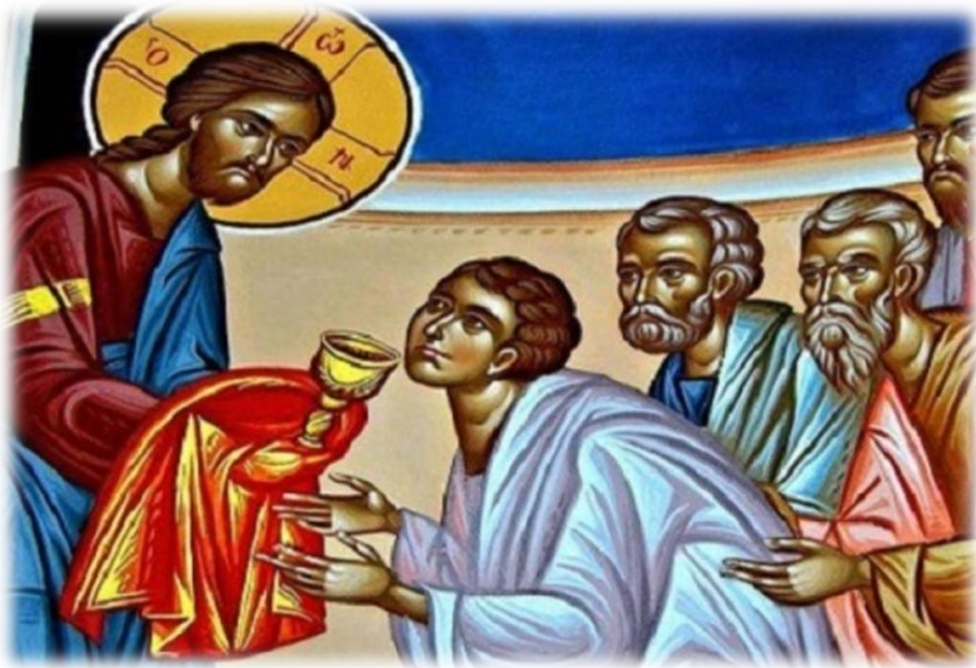

Η πραγματικότητα της Καθαρής Δευτέρας.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Θα ήθελα πρώτα να πω δυο λόγια για το γεγονός αυτό που όλοι ζούμε αυτή την ώρα, αλλά και κάθε συγκεκριμένη ώρα της Εκκλησίας μας. Δηλαδή σήμερα, αυτή την ώρα, όλοι όχι απλώς ξέρουμε ότι είναι η πρώτη ημέρα της Τεσσαρακοστής, ότι είναι η Καθαρά Δευτέρα, αλλά το νιώθουμε αυτό.

Δεν νιώθουμε σήμερα ότι είναι Χριστούγεννα, δεν νιώθουμε σήμερα ότι είναι Θεοφάνεια ή κάποια άλλη ημέρα του έτους, αλλά νιώθουμε ότι είναι Καθαρά Δευτέρα. Όχι απλώς ξέρουμε από το ημερολόγιο ότι σήμερα είναι Καθαρά Δευτέρα, αλλά το νιώθουμε, το ζούμε αυτό. Και αυτό είναι μια μεγάλη αλήθεια, μια πραγματικότητα, μέσα στην Εκκλησία.

Όσοι από τους χριστιανούς άρχισαν πλέον να έχουν αληθινή πίστη – πίστη στον Θεό, πίστη στην αποκάλυψη που μας έκανε ο Θεός, πίστη στην Εκκλησία, στη διδασκαλία της Εκκλησίας, στη ζωή της Εκκλησίας – και άρχισαν να μυσούνται στη ζωή της Εκκλησίας, να ζουν τη ζωή της Εκκλησίας, οι χριστιανοί αυτοί σήμερα που είναι η πρώτη ημέρα της Τεσσαρακοστής, η πρώτη ημέρα της Καθαρής Εβδομάδος, η Καθαρά Δευτέρα, ζουν την πραγματικότητα της Καθαρής Δευτέρας.

Δεν νομίζουμε απλώς ότι σήμερα είναι Καθαρά Δευτέρα ούτε απλώς προσπαθούμε να ζήσουμε σύμφωνα με το περιεχόμενο της Καθα-

ράς Δευτέρας, αλλά αυτή η ίδια η ημέρα – που είναι η ζωή της Εκκλησίας, η πραγματικότητα της Εκκλησίας – είναι εκείνη η οποία μας βοηθάει να ζούμε την Καθαρά Δευτέρα, να νιώθουμε ότι είναι Καθαρά Δευτέρα.

Δηλαδή θα έλεγε κανείς ότι το ενενήντα τα εκατό, για να ζήσουμε τη σημερινή ημέρα, το βάζει η Εκκλησία. Το όλο πνεύμα, η όλη Χάρις που είναι διαχυμένη σε όλη την ατμόσφαιρα και ειδικότερα μέσα στο ναό, μέσα στην ακολουθία, είναι το ενενήντα τα εκατό που το βάζει η Εκκλησία, που μας έρχεται από το περιβάλλον της Εκκλησίας, από την ατμόσφαιρα της Εκκλησίας, από τη ζωή της Εκκλησίας, και ένα δέκα τα εκατό βάζουμε εμείς.

Όμως άμα δεν βάλεις αυτό το δέκα τα εκατό – εγώ θα έλεγα, αν θέλετε, και ένα τα εκατό – άμα δεν βάλεις αυτό, δεν βρίσκεις και το άλλο. Όπως το μοτοράκι, έχουμε πει και άλλη φορά, για να βγάλει νερό από μια δεξαμενή, πρέπει να ρίξεις πρώτα λίγο νερό, για να γεμίσει ο σωλήνας που συνδέει το μοτοράκι με τη δεξαμενή, και μετά βγάζεις συνέχεια νερό. Δεν χρειάζεται να ξαναρίξεις.

Χρειάζεται λοιπόν κάτι να κάνουμε. Γι' αυτό να μην αφήνουμε να περνάει η ημέρα, τουλάχιστον τώρα τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή, χωρίς να πάνε, όσοι μπορούν, στην εκκλησία ή το πρωί ή το βράδυ. Αλλά και όσοι δεν μπορούν, να μην περάσει η ημέρα, χωρίς να προσευχηθούν. Αλλά όχι απλώς να προσευχηθούν. Να προσευχηθούν κάπως περισσότερο, κάπως ιδιαίτερα. Είναι Μεγάλη Σαρακοστή· είναι μια ειδική περίοδος αυτή.

Να προσευχηθεί κανείς λίγο παραπάνω το πρωί, λίγο παραπάνω το βράδυ, να κάνει μερικές μετάνοιες. Θυμάστε, είχαμε πει και πέρυσι, αν κάνει κανείς είκοσι έως εικοσιπέντε μετάνοιες, θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι όλες αυτές οι μετάνοιες, οι κύριες μετάνοιες που υπάρχουν μέσα στην πρωινή ακολουθία. Υπάρχουν και πολλές άλλες, αλλά αυτές τις κάνουμε, όταν λέμε το «Κύριε και δέσποτα της ζωής μου...», που το λέμε αρκετές φορές. Να κάνει λοιπόν κανείς καμιά εικοσαριά μέχρι εικοσιπέντε μετάνοιες την ημέρα.

Περνάει κανείς από έναν ναό, όπου γίνεται Απόδειπνο· έστω και λίγο, ας μπει μέσα στο ναό. Δέκα λεπτά να μείνει, καλό είναι. Το πρωί περνάει, και γίνεται ακολουθία· ας μπει για λίγο μέσα. Ίσως στο σπίτι δεν έχει χώρο κανείς, ίσως γίνεται θόρυβος κλπ. Ας φύγει λίγο νωρίτερα από

το σπίτι να πάει στη δουλειά, για να περάσει από κάποιον ναό – νωρίς αρχίζουν οι ναοί – λίγο εκεί να προσευχηθεί.

Και αν ακόμη δεν έχει αρχίσει ο ιερέας την ακολουθία, ο νεωκόρος θα έχει ανοίξει την εκκλησία. Κάπου να καθίσει κανείς εκεί, σε μια γωνιά, να κάνει λίγη προσευχή, να νιώσει ότι σ' αυτόν τον χώρο θα γίνει σε λίγο η ακολουθία, σαν να είναι κι αυτός.

Μπορεί να είναι στη δουλειά αργότερα, αλλά κάτι ν' αρπάξει, κάτι να πάρει, ώστε κάπως να αλατισθεί η ύπαρξή του, να χαριτωθεί η ύπαρξή του, από αυτή την πολλή Χάρη που έχει η Εκκλησία μέσα στα μυστήριά της, μέσα στη λατρεία της, μέσα στις ακολουθίες, μέσα στους ναούς.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Συνάξεις Τριωδίου Β’ “,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 38, 42 (αποσπάσματα).**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>